

Tờ thông tin: Tổng quan về các yêu cầu sức khỏe di trú của Úc và tác động của chúng lên những người khuyết tật và/hoặc có vấn đề về sức khỏe.

Bối cảnh

- Tờ thông tin này sẽ giải thích sự phân biệt đối xử của người khuyết tật khi điều hướng hệ thống di trú phức tạp của Úc.
- Tài liệu này giải thích các quy trình khác nhau mà người khuyết tật phải trải qua khi nộp đơn xin thị thực ở Úc.
- Tài liệu này cũng cung cấp cho người khuyết tật thông tin cần thiết về những nơi hỗ trợ và trợ giúp di trú chuyên nghiệp.

Những người bị khuyết tật hoặc có vấn đề về sức khỏe và gia đình có thành viên bị khuyết tật hoặc các vấn đề sức khỏe, có nguy cơ bị từ chối đơn xin thị thực của họ vì họ không thể đáp ứng yêu cầu nghiêm ngặt về sức khỏe theo quy định trong Đạo luật Di trú 1958 (Lbang) và Quy định Di trú Năm 1993.¹

Cơ sở lý luận của chính phủ Úc đối với yêu cầu sức khỏe di trú là:

- để bảo vệ cộng đồng Úc khỏi các nguy cơ về an toàn và sức khỏe cộng đồng, đặc biệt là bệnh lao đang diễn ra;
- để giúp Bộ kiểm soát số tiền chính phủ Úc chi tiêu cho các dịch vụ như các lợi ích an sinh xã hội nhất định, trợ cấp và lương hưu; và
- để đảm bảo công dân và thường trú nhân Úc có thể tiếp cận các dịch vụ y tế và cộng đồng đang thiếu hụt.

Yêu cầu về sức khỏe di trú quy định người nộp đơn xin thị thực phải không có 'bệnh tật hoặc có vấn đề sức khỏe' sẽ là chi phí 'đáng kể' mà cộng đồng Úc phải trả, hoặc khiến công dân Úc sẽ bị mất phần sử dụng việc chăm sóc sức khỏe và cộng đồng và/hoặc các nguồn lực khan hiếm.

Đôi khi, những người nộp đơn xin thị thực bị khuyết tật hoặc đang có vấn đề sức khỏe có thể khó đáp ứng được yêu cầu về sức khỏe, vốn chỉ tập trung vào chi phí kinh tế của vấn đề sức khỏe của người nộp đơn và 'gánh nặng' do cảm nhận có thể sẽ gây ra cho sức khỏe cộng đồng và các nguồn lực cộng đồng.

¹ Tiêu chí sức khỏe áp dụng cho tất cả các thị thực để được nhập cảnh vào Úc

Yêu cầu về sức khỏe đánh giá tình trạng khuyết tật thông qua lăng kính sức khỏe / bệnh tật đã lỗi thời và không tính đến các trường hợp cá nhân. Nó cũng không đánh giá liệu người nộp đơn có thực sự có ý định tiếp cận các dịch vụ của chính phủ hay không; hoặc tính đến những đóng góp về mặt xã hội, kinh tế và văn hóa mà người nộp đơn đem lại cho cộng đồng chúng ta.

Trong khi tất cả những người nộp đơn xin thị thực phải được đánh giá theo yêu cầu về sức khỏe, các điều khoản này gián tiếp phân biệt đối xử với những người khuyết tật.

Ủy ban Liên hợp Thường trực về Điều tra Di trú năm 2010 về việc Điều trị khuyết tật Di trú (Tạo điều kiện cho Úc) đã tuyên bố rằng yêu cầu về sức khỏe là phân biệt đối xử vì nó đặt ra 'tiêu chuẩn về yêu cầu sức khỏe mà người khuyết tật không có hoặc không thể đáp ứng được'.ⁱⁱ

Tác động phân biệt đối xử này cũng đã được Báo cáo viên Đặc biệt ghi nhận vào năm 2017 về quyền con người của người di cư.ⁱⁱⁱ Mặc dù chính phủ Úc đã thực hiện một số sửa đổi đối với chính sách về sức khỏe cho thị thực dành cho người khuyết tật và có vấn đề sức khỏe, đặc biệt là sau cuộc điều tra *Enabling Australia* năm 2010 và gần đây là vào năm 2019, cải cách chính sách và lập pháp quan trọng vẫn chưa được thực hiện cho đến nay.

Điều rất quan trọng là Đạo luật Di trú và các Quy định liên quan vẫn được miễn trừ khỏi Đạo luật Phân biệt Đối xử Người khuyết tật (1992). Chính phủ Úc cũng không hành động theo khuyến nghị của Ủy ban về Quyền của Người Khuyết tật để rút Tuyên bố Diễn giải của mình đến Ủy ban về Quyền của Người Khuyết tật của Liên hợp quốc, Điều 18 của CRPD.^{iv}

Điều này có nghĩa là Úc duy trì yêu cầu nghiêm ngặt về sức khỏe trong luật pháp và chính sách mặc dù điều này trái ngược với Công ước về Quyền của Người khuyết tật (CRPD) mà chính phủ Úc đã ký kết.

Đáp ứng yêu cầu về sức khỏe

Chính phủ Úc yêu cầu hầu hết những người xin thị thực phải đáp ứng một số yêu cầu về sức khỏe trước khi Bộ Nội vụ (Bộ) có thể cấp thị thực cho họ.^v Những yêu cầu này được đặt ra dưới dạng của hai điều gọi là Tiêu chí về Lợi ích Công cộng (PIC), PIC 4005 và PIC 4007.

Trong một số trường hợp, Bộ cũng có thể đánh giá sức khỏe của các thành viên gia đình không di cư như một phần của quy trình xin thị thực và nếu một thành viên gia đình không di cư không đáp ứng được yêu cầu về sức khỏe quy định trong PIC liên quan, cả gia đình có thể bị từ chối cấp thị thực.

Chi phí đáng kể

Khi đánh giá người nộp đơn xin thị thực có vấn đề sức khỏe hoặc khuyết tật, Nhân viên Y tế của Liên bang (MOC) phải đánh giá chi phí có thể xảy ra đối với các dịch vụ cộng đồng và sức khỏe cộng đồng sẽ phát sinh nếu cấp thị thực và đưa ra ý kiến bằng văn bản cho Bộ về việc những chi phí giá định đó có phải là 'đáng kể' hay không.^{vi}

ⁱⁱ Australian House of Representatives, Joint Standing Committee on Migration (2010), *Enabling Australia: Inquiry into the Migration Treatment of Disability*, 177 noting the opinion of Professor Ben Saul.

ⁱⁱⁱ Francois Cripeau, 'Report of the Special Rapporteur on the human rights of migrants of Australia and the regional processing centres in Nauru', 35th sess, Human Rights Council, Agenda item 3, UN Doc A/HRC/35/25/Add.3 (24 April 2017) [92]

^{iv} Committee on the Rights of Persons with Disabilities, 'Concluding observations on the initial report of Australia, adopted by the Committee at its tenth session (2-13 September 2013)', UN Doc CRPD/C/AUS/CO/1, 21 October 2013, paras 8-9.

^v <https://immi.homeaffairs.gov.au/help-support/meeting-our-requirements/health>

^{vi} <https://visaaustralia.com.au/immigration-news/australian-government-introduces-medical-conditions-disability-thresholds/>

Các dịch vụ cộng đồng có thể bao gồm việc cung cấp các trợ cấp hoặc phụ cấp hỗ trợ cho người khuyết tật Úc, chỗ ở có nhân viên coi sóc, giáo dục đặc biệt, và chăm sóc tại nhà và cộng đồng. Nếu chi phí của người nộp đơn được coi là 'đáng kể' trong một khoảng thời gian cụ thể, họ sẽ không đạt yêu cầu về sức khỏe.

Khi đánh giá 'chi phí đáng kể', chi phí của người nộp đơn được đánh giá liên quan đến:

- thời hạn thị thực được cấp nếu người xin thị thực đã nộp đơn xin thị thực tạm thời; hoặc
- tối đa là mười năm nếu người xin thị thực đã nộp đơn xin thị thực thường trú hoặc tạm thời.

Kể từ tháng 4 năm 2020, ngưỡng chi phí 'đáng kể' đã là 49.000 đô-la.

Làm thế nào để đáp ứng yêu cầu về sức khỏe

Tùy thuộc vào loại thị thực mà họ xin và một số yếu tố khác, người xin thị thực phải hoàn thành bản khai báo sức khỏe hoặc trải qua cuộc khám sức khỏe đầy đủ do bác sĩ do Bộ chỉ định hoặc công nhận. Những yếu tố này bao gồm, trong số những thứ khác như: thời gian lưu trú được đề xuất; nước cấp hộ chiếu; nơi họ đã sống gần đây; tuổi tác; và những gì họ dự định làm ở Úc. MOC sẽ xem xét kết quả của việc khai báo hoặc khám sức khỏe như vậy.

Nếu người nộp đơn đưa ra bằng chứng về khuyết tật hoặc vấn đề sức khỏe, MOC sẽ thông báo cho Bộ xem vấn đề sức khỏe đó có khả năng:

- đe dọa sức khỏe cộng đồng;
- dẫn đến chi phí chăm sóc sức khỏe và dịch vụ cộng đồng đáng kể; hoặc
- tạo ra một nhu cầu về chăm sóc sức khỏe hoặc các dịch vụ cộng đồng đang bị thiếu hụt.

Sau đó, MOC sẽ đánh giá loại dịch vụ sức khỏe và cộng đồng mà một công dân hoặc thường trú nhân Úc sẽ đủ điều kiện nhận, nếu họ có cùng vấn đề sức khỏe với mức độ nghiêm trọng như người nộp đơn.

Chi phí y tế được tính như thế nào?

Ý kiến của MOC chỉ xem xét vấn đề sức khỏe của người nộp đơn, bao gồm tình trạng khuyết tật, không xem xét các hoàn cảnh cá nhân khác. Ví dụ, MOC không thể tính đến việc người nộp đơn có sử dụng các dịch vụ công sẵn có hay không bởi vì, ví dụ, họ có bảo hiểm y tế tư, hoặc có đủ tiền để chi trả cho việc điều trị; hoặc liệu cha mẹ với việc học tập của trẻ khuyết tật nhiều khi muốn cho con mình học trường tư.

Do đó, các dịch vụ chăm sóc sức khỏe hoặc cộng đồng sẽ thực sự được sử dụng bởi người nộp đơn không liên quan đến đánh giá của MOC về sức khỏe và chi phí cộng đồng. Trọng tâm là xác định xem có đủ điều kiện cho việc sử dụng các dịch vụ. Chi phí thường được đánh giá như trình bày dưới đây.

Người nộp đơn xin thị thực thường trú hoặc tạm thời	
Người nộp đơn từ 75 tuổi trở lên	3 năm đối với người nộp đơn có vấn đề sức khỏe không phải vĩnh viễn
Những người nộp đơn có vấn đề sức khỏe vĩnh viễn có thể tiên đoán hợp lý (sau thời hạn 5 năm)	Tối đa là 10 năm
Những người nộp đơn có thể dự đoán hợp lý (> 65% khả năng xảy ra) khả năng giảm tuổi thọ	Tối đa 10 năm nếu tuổi thọ dài hơn 5 năm
Tất cả những người nộp đơn thường trú và tạm thời khác	5 năm

Người xin thị thực tạm thời
Thời hạn thị thực được cấp

Miễn trừ về Sức khỏe

Trong một số trường hợp, có thể có 'miễn trừ về sức khỏe'. Điều này có nghĩa là yêu cầu về sức khỏe có thể được 'miễn trừ' hoặc bỏ qua một bên, theo quyết định của Bộ. Điều này chỉ có thể thực hiện đối với những người nộp đơn xin thị thực cụ thể phải tuân theo PIC 4007, đặc biệt là: thị thực người phối ngẫu, thị thực con cái và một số thị thực tay nghề ngắn hạn và thường trú do chủ lao động bảo trợ.

Nếu thị thực đang xin là thị thực được miễn trừ yêu cầu sức khỏe theo PIC 4007, người nộp đơn không đáp ứng yêu cầu sức khỏe sẽ được mời nộp đơn xin được thực hiện miễn trừ, bằng cách cung cấp thêm thông tin và giấy tờ để Bộ để xét duyệt.

Để được xem xét miễn trừ yêu cầu sức khỏe, trước tiên người nộp đơn phải đáp ứng tất cả các tiêu chí đủ điều kiện khác cho thị thực.

Sau đó, Bộ sẽ yêu cầu các người nộp đơn:

- cung cấp thêm thông tin về hoàn cảnh cụ thể của họ; và
- hoàn thành mẫu đơn nộp chính thức nêu rõ lý do tại sao quý vị cần được miễn trừ về sức khỏe.

Mỗi miễn trừ được xét duyệt theo từng trường hợp. Một số yếu tố cần được xác định, bao gồm:

- liệu người nộp đơn hoặc bất kỳ thành viên nào trong gia đình của họ có thể giảm bớt chi phí có thể phát sinh cho vấn đề sức khỏe của họ và sự phụ thuộc có thể xảy ra của họ vào các dịch vụ chăm sóc sức khỏe và cộng đồng của Úc hay không; và
- bất kỳ hoàn cảnh đáng thương và thuyết phục cụ thể nào hỗ trợ việc cấp thị thực.

Chỉ khi nộp đơn xin miễn trừ, hoàn cảnh cá nhân của người nộp đơn mới được xem xét.

Điều gì sẽ xảy ra nếu đơn xin miễn trừ về sức khỏe bị từ chối?

Nếu đơn xin miễn trừ về sức khỏe bị từ chối, người nộp đơn có thể có một số cách khác, mặc dù điều quan trọng cần lưu ý là không phải tất cả các trường hợp bị từ chối thị thực đều 'có thể tái xét'. Tuy nhiên, nếu việc tái xét từ chối là một lựa chọn, thì bước đầu tiên thường là nộp đơn xin tái xét quyết định tại Tòa án Kháng cáo Hành chính (AAT). Tái xét tư pháp tại tòa án, hoặc Can thiệp của Bộ trưởng (MI) cũng có thể là những lựa chọn.

Những người bệnh tật và ủng hộ có thể cung cấp một số văn bản giới thiệu về tư cách cá nhân hoặc thư hỗ trợ cho người nộp đơn, về miễn trừ, lúc AAT tái xét hoặc giai đoạn MI.

Tóm lược

Mặc dù các yêu cầu về sức khỏe đã được nới lỏng kể từ ngày 1 tháng 7 năm 2019, nhưng tính chất và thực tiễn phân biệt đối xử của quy trình xem xét di trú vẫn tiếp tục tác động tiêu cực đến những người khuyết tật và có vấn đề sức khỏe khi họ nộp đơn xin thị thực Úc.

Hệ thống di trú phức tạp của Úc đối xử không công bằng với những người khuyết tật, có vấn đề sức khỏe và gia đình của họ. Để giải quyết vấn đề này, một cuộc cải cách lập pháp, đảm bảo một hệ thống di trú không phân biệt đối xử và phù hợp với các kỳ vọng quốc tế như đã đề ra trong CRPD của Liên Hợp Quốc là cấp thiết.

Tìm hỗ trợ di trú chuyên nghiệp ở đâu

Di trú là lĩnh vực luật phức tạp và việc tìm lời khuyên từ Đại diện Di trú có Đăng ký (RMA) hoặc luật sư di trú có kinh nghiệm được khuyến khích thực hiện, đặc biệt khi đang yêu cầu miễn trừ về sức khỏe hoặc khi AAT tái xét việc từ chối đơn.

Có thể tìm các Đại lý Di trú có Đăng ký thông qua Văn phòng Quản lý Đăng ký các Đại lý Di trú:

www.mara.gov.au

Thông tin hoặc tư vấn pháp lý miễn phí đôi khi có thể được cung cấp bởi các trung tâm pháp lý cộng đồng nói chung hoặc chuyên gia hoặc các đại lý di trú miễn phí. Quý vị có thể liên hệ với một trong các đại lý hoặc trung tâm giới thiệu sau đây để xác định cơ sở nào gần quý vị

Trung tâm Pháp lý Cộng đồng Úc

- <https://clcs.org.au/>
- <https://clcs.org.au/findlegalhelp>

Trung tâm Tư vấn Miễn phí Úc:

- <https://www.probonocentre.org.au/legal-help/individual/>

